

# WYROK

## W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2023 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu III Wydział Karny

w składzie

Przewodniczący: sędzia Piotr Kurczewski

Sędziowie: sędzia Renta Żurowska

Ławnicy Maciej Cieśliński

Maria Sawińska

Aneta Wicher

Protokolant: Mateusz Dziamski

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej we Wrześni - Krzysztofa Woźniaka

po rozpoznaniu w dniach: 24 marca, 25 kwietnia i 17 maja 2023 roku

sprawy karnej

**V. G.** ur. (...)

w K. (G.)

syna G. i A. zd. K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 13 listopada 2022 roku w miejscowości N., województwo (...), działając w zamiarze bezpośrednim, usiłował pozbawić życia V. L. w ten sposób, że dwukrotnie zadał cios nożem w okolice nadbrzusza pokrzywdzonego w wyniku czego naraził pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia bądź powstanie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, powodując obrażenia w postaci ran kłutych nadbrzusza z niewielką odmą opłucnową prawostronną z niewielkim krwiakiem opłucnej, przy czym zamierzonego skutku pozbawienia życia nie osiągnął z uwagi na podjętą przez pokrzywdzonego reakcję obronną uniemożliwiającą zadanie trzeciego ciosu nożem w nadbrzusze, w trakcie której spowodował dodatkowe obrażenia ciała w postaci rany ciętej okolicy kłębiku ręki prawej, które to wszystkie obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu ciała pokrzywdzonego, inny niż określony w art. 156 § 1 kodeksu karnego

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 148 § 1 kk w zw. z art. 157 § 1 kk i art. 160 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

1. Uznaje oskarżonego V. G. za winnego tego, że w dniu 13 listopada 2022 roku w N., działając z zamiarem bezpośrednim pozbawienia życia V. L. zadał mu trzy uderzenia nożem w okolice nadbrzusza i usiłował zadać mu kolejne uderzenie lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na podjętą przez pokrzywdzonego reakcję obronną i chwycenie ostrza noża napastnika i tym samym uniemożliwienie mu zadania kolejnego ciosu, powodując u pokrzywdzonego obrażenia ciała w postaci ran kłutych nadbrzusza z niewielką odmą opłucnową prawostronną z niewielkim krwiakiem opłucnej oraz rany ciętej okolicy kłębiku ręki prawej, które to obrażenia naruszyły prawidłowe czynności narządów ciała pokrzywdzonego na czas powyżej dni 7 tj. przestępstwa z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 148 § 1

kk i art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 14 § 1 kk w zw. z art. 148 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 10 (dziesięciu) lat pozbawienia wolności.

2. Na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej w punkcie 1 kary pozbawienia wolności okres jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 15 listopada 2022 roku godz. 16:45 i nadal.

3. Na podstawie art. 46 § 1 kk zasądza od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego V. L. zadośćuczynienie za doznaną krzywdę w kwocie 20000 (dwadzieścia tysięcy) złotych.

5. Na podstawie § 4 ust. 1 i 3 oraz § 20 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu oraz § 11 ust. 2 pkt. 5 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. G. U. wynagrodzenie w kwocie 2066,40 złotych brutto tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

6. Na podstawie art. 626 § 1 kpk, i art. 624 kpk oraz art.17 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych ( Dz. U. Nr 49 poz. 223 z 1983r.z późn. zm.) zwalnia oskarżonego z obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów sądowych i nie wymierza mu opłaty

Renata Żurowska Piotr Kurczewski

Maciej Cieśliński Maria Sowińska Aneta Wicher

## UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 61/23	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżeń, sądownie ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, są			

<p>do mo ż e ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3 – 8 formularza.</p>				
<p><b>1.USTALENIE FAKTÓW</b></p>				
<p><b>Fakty uznane za udowodnione</b></p>				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano).	Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.
1.	V. G.	Czyn wskazany w pkt.1 części rozstrzygającej wyroku	<p>V. G. od 1 sierpnia 2022 roku zamieszkiwał w hostelu prowadzonym przez małżonków A. i B. K., mieszczącym się w N. przy ul. (...). W hostelu tym, w sąsiednim pokoju zamieszkiwał również pokrzywdzony V. L. wraz ze swoją konkubiną O. S. (1).</p> <p>Wszyscy mieszkańcy hostelu wspólnie korzystali z pomieszczenia kuchni. Na tle utrzymania porządku w pomieszczeniach wspólnych dochodziło okazjonalnie do</p>	<p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego V. G. - k. 101 – 103</p> <p>zeznania świadków:</p> <p>V. L. (k 11- 12. 66 – 67, 305 v-307)</p> <p>I. R. (ka. 35 – 36, 107 – 108, 307v -308)</p> <p>D. R. (k. 30 -31)</p> <p>A. M. (k. 308 – 308v)</p> <p>I. C. (k. 308v -309)</p> <p>O. S. (1) (k. 40 – 41, 69 – 69. 11 – 111. 339 v – 340v)</p> <p>A. J. (k. 18, 252 – 252v). A. K. (1) (k. 3-5, 252v – 253v)</p>

<p>kłótni pomiędzy O. S. (1) i oskarżonym, który nie chciał brać udziału w ich sprzątaniu.</p>	<p>P. J. (k. 27 – 28, 254 – 254v)</p>
<p>Oskarżony zamieszkiwał w pokoju wspólnie z I. R. oraz D. R., zaś V. L. wraz z O. S. (1) mieszkali w pokoju obok.</p>	<p>Dowodów z dokumentów : protokół oględzin miejsca zdarzenia (k. 8-10) tablica pogładowa – k. 32</p>
<p>W dniu 13 listopada 2022 roku w godzinach wczesno popołudniowych pomiędzy I. R. a oskarżonym doszło do kłótni, której powodem były pieniądze w kwocie 100 złotych pożyczone od oskarżonego przez I. R.. V. G. domagał się aby I. zwrócił mu pieniądze, szarpiąc go przy tym i podnosząc głos. W tym czasie V. L. wraz z O. S. (1) byli w kuchni. Słyszając odgłosy kłótni W. L. wszedł do pokoju oskarżony i widząc jak szarpie on I. R. wszedł pomiędzy nich starając się nie dopuścić do eskalacji kłótni. W tym czasie O. S. (1) udała się A. K. (1) prosić ją aby zadzwoniła po policję, mówiąc, że jest bijatyka .</p>	<p>notatka urzędowa z odtworzenia zapisów monitoringu – k. 54v -55 płyta z zapisem monitoringu – 59 notatka z odtworzenia monitoringu – k. 60 koperta zawierająca dokumentację medyczną pokrzywdzonego – k. 62 opinia sądowo – lekarska – k. 65 – 65, 132 – 135 kopia postanowienia o tymczasowym aresztowaniu skazanego do sprawy VIII Kp 2/22 SR P. – k. 71 – 72 kopia postanowienia SR P. – 73 – 77</p>
<p>A. K. (1) nie do końca rozumiała co się</p>	<p>notatka urzędowa dot. okoliczności zatrzymania oskarżonego - k. 78 protokół przeszukania</p>

<p>dzieje, wobec czego poszła za O. S. (1) do wynajmowanych pomieszczeń, gdzie w pokoju wynajmowanym przez oskarżonego zobaczyła jak ten szarpie się z V. L., wobec czego weszła pomiędzy szarpiących się mężczyzn a następnie poleciła aby obaj się spakowali i opuścili hostel. Po chwili jednak zmieniła zdanie i V. L. pozwoliła pozostać wraz z partnerką w hostelu zaś V. G. nakazała aby w ciągu pół godzin wyprowadził się z hostelu, po czym wyszła..</p> <p>Spakowawszy swoje rzeczy, wychodząc z hostelu oskarżony zwrócił się do V. L. i O. S. (1), słowami że za 15 minut wróci i będzie „pizda”. . Chwilę później oskarżony faktycznie wrócił do hostelu, jednak zabrawszy kolejną część swoich rzeczy wyszedł. Wrócił do hostelu po raz kolejny po godzinie 15:00. Wówczas poszedłszy do pokoju V. L. poprosił go aby wyszedł z nim na zewnątrz,</p>	<p>podejrzanego k.80-83</p> <p>koperta z biletem kolejowym należącym do oskarżonego – k. 91</p> <p> płyta CD z zapisem monitoringu - .. 120</p> <p>notatka z odtworzenia monitoringu – k. 124</p> <p>protokół oględzin kurtki oskarżonego wraz z dokumentacją fotograficzną – 139 - 142</p> <p>dokumentacja fotograficzna z miejsca zdarzenia k. 150-152</p> <p>protokół z odtworzenia zapisu monitoringu k.157-158</p> <p>protokół z odtworzenia zapisu monitoringu k.159-160</p> <p>protokół z odtworzenia zapisu monitoringu k.161-162</p> <p>wywiad środowiskowy k.164</p>
---	--

mówiąc, że chce z nim porozmawiać. O. S. (1) słysząc słowa oskarżonego, powiedziała głośno, że V. nigdzie nie pójdzie, jednak pokrzywdzony wyszedł wspólnie z oskarżonym. Oskarżony zaczął prowadzić pokrzywdzonego w stronę ulicy - przejściem pomiędzy budynkiem a ogrodzeniem sąsiedniego budynku. Obaj mężczyźni szli obok siebie. Oskarżony mówił w tym czasie do pokrzywdzonego, że ten niepotrzebnie wtrącał się w jego kłótnie po czym objąwszy pokrzywdzonego ramieniem wsunął prawą rękę do kieszeni a następnie wyciągnął z niej nóż i zaczął zadawać nim, krótkie szybkie uderzenia w górną część brzucha pokrzywdzonego. Atak ze strony oskarżonego był tak szybki i niespodziewany przez pokrzywdzonego, że zanim zorientował się co się dzieje, oskarżony zdążył mu trzykrotnie wbić nóż w nabrzusze i dopiero wówczas

V. L. widząc nóż w ręce napastnika zablokował kolejne uderzenie, chwytając ostrze noża prawą dłonią na co oskarżony zareagował w ten sposób, że wyszarpnął nóż rozcinając dłoń pokrzywdzonego, po czym zaczął uciekać.

Tymczasem pokrzywdzony zgięty wpół, trzymając się na brzuch wrócił na podwórze, gdzie upadł na ziemię.

Moment powrotu od strony ulicy zauważyła O. S. (1), która tuż po tym jak jej konkubent wyszedł z hostelu w towarzystwie oskarżonego, obawiając się o partnera, wyszła w ślad za nimi. Widząc ślaniającego się na nogach konkubenta O. S. (1) podniosła alarm, krzyżąc aby ktoś wezwał pogotowie. Na krzyki O. S. (1) przed hostel wyszli praktycznie wszyscy jego mieszkańcy. I. R. wyszedłszy zauważył leżącego w przejściu prowadzącym do ulicy pokrzywdzonego zaś udawszy się na ulicę oddalającego

się biegiem w stronę marketu Biedronka oskarżonego. I. R. zaczął biec za uciekającym oskarżonym jednak zorientowawszy się, że go nie dogodni, zaprzestał pościgu i wrócił na posesję.

Pierwszej pomocy pokrzywdzonemu udzielił jeden z mieszkańców hostelu – A. M., który przyciskał pokrzywdzonemu zwinięty ręcznik do ran nadbrzusza.

Po przyjeździe wezwanej karetki pogotowia, V. L. został przewieziony do szpitala gdzie udzielono mi pomocy.

W wyniku zadanych przez oskarżonego ciosów pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci ran kłutych nadbrzusza z niewielką odmą opłucnową prawostronną z niewielkim krwiakiem opłucnej, nie wymagającym drenażu oraz rany ciętej okolicy kłębiku ręki prawej, które to obrażenia naruszyły prawidłowe czynności narządów ciała pokrzywdzonego na



		<p>okres powyżej dni 7. Jak stwierdził biegły umiejscowienie ran oraz rodzaj użytego do ich spowodowania narzędzia naraził pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub doznania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu.</p> <p>Po ucieczce z miejsca zdarzenia, w dniu 16 listopada 2022 roku, oskarżony podjął próbę ucieczki z terytorium R. na terytorium R., jednak został zatrzymany w pociągu jadącym do F., przez funkcjonariuszy z KPP w Ś. a następnie tymczasowo aresztowany.</p>	
2. §	V. G.	<p>Oskarżony nie był karany sędownie. Przed zdarzeniem stosowany był wobec niego środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania, zmieniony następnie na dozór policji w związku z podejrzeniem popełnienia przestępstwa z art. 279 § 1 kk w dniu 1 stycznia 2022 roku. Do środka</p>	<p>dokumenty:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>- informacja z Krajowego Rejestru Karnego - k.136</li> <li>Odpisy postanowień SR P. w P. oraz informacji KP S.</li> </ul>

			tego oskarżony nie stosował się, nie stawiając się na ustanowionym dozorze.	
	V. G.		.Oskarżony liczy sobie aktualnie 23 lata, jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu (deklaruje, że na jego utrzymaniu pozostaje jego matka). Posiada wykształcenie średnie, nie ma wyuczonego zawodu. Nie posiada żadnego majątku,	Dane podane przez oskarż  Wywiad środowiskowy - 164

<b>Fakty uznane za nieudowodnione</b>				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano).	Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.
	V. G.	Czyn wskazany w zarzucie aktu oskarżenia	Twierdzenia oskarżonego jakoby zarzucanego mu czynu dopuścił się inny nie ustalony mężczyzna poruszający się białym samochodem, który podjechał do miejsca zamieszkania oskarżonego i pokrzywdzonego	Zeznania pokrzywdzonego V. L.  Zeznania I. R.  Zeznania O. S. (1)

			<p>chwilę po tym, jak obaj wyszli na ulicę</p> <p>Zebrane w sprawie dowody całkowicie zdyskwalifikowały takie twierdzenia oskarżonego, potwierdzając, że była to jedynie przyjęta na potrzeby postępowania linia obrony.</p>
<b>1. Ocena DOWODÓW</b>			
<b>1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</b>			
Wskazać L.p. odnoszącą się do faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.	
2.1.1	Wyjaśnienia oskarżonego V. G.	<p>Prawdziwe w zakresie zbieżnym z relacjami innych wiarygodnych świadków tj. w zakresie w jakim potwierdził on, że w dniu 13 listopada 2022 roku doszło pomiędzy nim a I. R. do kłótni podczas której interweniował V. L. jak również, że po tej kłótni został on wyrzucony z hostelu przez jego właścicielkę, jak również co do tego, że po wyjściu wrócił jeszcze i poprosił pokrzywdzonego aby ten wyszedł z nim przed hostel na</p>	

		ulicę jak również, że po tym jak V. L. został zraniony, on uciekł.	
2.1.2	Zeznania V. L.	<p>Prawdziwe w całości w zakresie okoliczności istotnych dla niniejszej sprawy. Zeznania te były rzeczowe, konsekwentne, logiczne, zbieżne z relacjami innych świadków, jak i częściowo wyjaśnieniami oskarżonego. Świadek tej nie pozostawał z oskarżonym w jakimkolwiek konflikcie wobec czego nie miał żadnego racjonalnego powodu aby fałszywie pomówić go.</p> <p>Sugestie obrony jakoby świadek miał być niewiarygodny albowiem twierdził, że w dniu zdarzenia nie spożywał alkoholu podczas gdy jego konkubina jak również świadek I. R. potwierdzili, że V. L. wypił tamtego dnia jedno piwo oraz niewielką ilość wódki, co sąd uznał na podstawie tego za wykazane, w żaden sposób nie wpływają na ocenę</p>	

zeznań świadka w zakresie opisu przebiegu zdarzenia ujętego w zarzucie. Po pierwsze bowiem świadek w ocenie sądu nie potwierdził faktu picia alkoholu albowiem tak niewielkie ilości jakie wypił mogły nie być przez niego ocenione jako picie alkoholu, po drugie ów alkohol nie mógł mieć jakiegokolwiek wpływu na jego percepcję, zwłaszcza, że relacje wszystkich osób co do przebiegu zdarzeń są zbieżne.

Podobnie w żadnym stopniu wiarygodności relacji pokrzywdzonego nie podważała okoliczność, że podczas przesłuchania przed sądem opisując moment zaatakowania go podał, że ciosy zadawane były mu przez oskarżonego lewą ręką podczas gdy oskarżony jest osobą praworęczną. Po pierwsze bowiem na wcześniejszym etapie postępowania, tuż po zdarzeniu świadek ten wskazywał, że ciosy zadane zostały mu nożem trzymanym

		<p>przez oskarżonego w prawej ręce i trudno, w ocenie sądu, stawiać pokrzywdzonemu zarzut, że kilka miesięcy po dynamicznym i traumatycznym dla niego zajściu po prostu pomylił się w swojej relacji. Marginalnie zresztą należy zauważyć, że wbrew sugestiom obrońcy, zadawanie ciosów nożem nie jest czynnością szczególnie finezyjną, wymagającą szczególnych umiejętności manualnych jak np. pisanie wobec czego każda osoba czy to prawą czy też leworęczną, byłaby w stanie tak proste czynności jak dźgnięcie nożem zadać każdą z rąk.</p>	
2.1.3	Zeznania świadka O. S.	Zeznania prawdziwe w całości. Świadek konsekwentnie od samego początku postępowania, relacjonowała przebieg zdarzeń, opisując chronologicznie zajścia. Świadek nie była w żadnym konflikcie z oskarżonym, wobec czego nie miała racjonalnego powodu do go	

falszywego pomawiać. W żaden sposób na wiarygodność świadka nie wpływa w ocenie sądu jej zmienna relacja co do groźby, jaką wobec niej oraz jej konkubenta sformułował oskarżony, albowiem świadek rzeczowo i przekonująco wskazała, że owa zmienność jej relacji co do obawy odnośnie groźby wynikała nie tyle z jej relacji ile stwierdzeń przesłuchującego jej funkcjonariusza, który stwierdził, że skoro nie było groźby wyrządzenia konkretnej krzywdy to nie może być mowy o groźbie karalnej. Tymczasem świadek przed sądem bardzo szczerze przyznała, że słów oskarżonego, że jak wróci to będzie pizda, realnie się obawiała i dlatego zresztą powiedziała oskarżonemu, że jej partner nigdzie z nim nie pójdzie kiedy oskarżony przyszedł, już po tym jak został z hostelu wyrzucony prosząc aby V. wyszedł z nim porozmawiać.

2.1.4	Zeznania I. R., D. R., A. M., I. C.	Zeznania świadków były w pełni prawdziwe albowiem rzeczowe, logiczne, wzajemnie ze sobą korespondujące, ograniczające się do zaobserwowanych faktów pozbawione ocen tym samym bezstronne. Świadkowie ci nie pozostawiali z oskarżonym w jakimkolwiek konflikcie wobec czego nie mieli żadnego racjonalnego powodu aby fałszywie go pomówić.	
2.1.5	Zeznania świadków A. J., P. J.	Rzeczowe, logiczne, konsekwentne, wzajemnie zbieżne, pochodzące od osób, których kontakt ze sprawę wynikał jedynie z wykonywanych czynności zawodowych jako lekarze.	
2.1.6	Opinia lekarza z zakresu medycyny sądowej J. O.	Jasna, konkretna, rzeczowa i precyzyjna zarówno i wywodach jak i wnioskach, sporządzona przez osobę posiadającą odpowiednią wiedzę i doświadczenie w przedmiocie, którego dotyczy opinia. Opinia ta nie	



		była kwestionowana przez strony.	
2.1.8	<p>Dowody z dokumentów::</p> <p>protokół oględzin miejsca zdarzenia</p> <p>tablica pogładowa notatka urzędowa z odtworzenia</p> <p>zapisów monitoringupłyta z zapisem monitoringu</p> <p>notatka z odtworzenia monitoringu</p> <p>koperta zawierająca dokumentację medyczną pokrzywdzonego</p> <p>kopia postanowienia o tymczasowym aresztowaniu skażonego do sprawy VIII Kp 2/22 SR P.</p> <p>kopia postanowienia SR P.</p> <p>notatka urzędowa dot. okoliczności zatrzymania oskarżonego</p> <p>protokół przeszukania podejrzanego</p> <p>koperta z biletem kolejowym należącym do oskarżonego</p>	<p>Sąd w całości dał wiarę dowodom z zebranych w sprawie dokumentów.</p> <p>Sporządzone zostały one przez uprawnione do tego osoby, w prawidłowej formie.</p> <p>Ich rzetelność nie była kwestionowana przez strony a i sąd z uwagi na wskazane cechy nie miał powodu kwestionować ich wiarygodności</p>	

	<p> płyta CD z zapisem monitoringu</p> <p> notatka z odtworzenia monitoringu</p> <p> protokół oględzin kurtki oskarżonego wraz z dokumentacją fotograficzną</p> <p> dokumentacja fotograficzna z miejsca zdarzenia</p> <p> protokół z odtworzenia zapisu monitoringu</p> <p> protokół z odtworzenia zapisu monitoringu</p> <p> protokół z odtworzenia zapisu monitoringu</p> <p> wywiad środowiskowy</p>		
<p><b>1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</b></p>			
<p>Wskazać L.p. odnosząc się do faktu z pkt 1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.</p>	

	Wyjaśnienia oskarżonego V. G.	<p>Całkowicie nieprawdziwe i wymyślone na potrzeby przyjętej linii obrony były twierdzenia oskarżonego, jakoby to nie on, lecz jakiś mężczyzna, który w czasie rozmowy oskarżonego z pokrzywdzonym podjechał w to miejsce białym samochodem i wysiadłszy podszedł do V. L. i wykonał jakiś ruch ręką po którym pokrzywdzony zgiął się wpół a mężczyzna ów wsiadł z powrotem do samochodu i odjechał, był sprawcą obrażeń doznanych przez pokrzywdzonego zaś on nie udzielił pokrzywdzonym pomocy dlatego, że wiedział, że taka pomoc zostanie mu udzielona zaś sam uciekł obawiając się, że z powodu tego, że jest Gruzinem to on zostanie posądzony o spowodowanie tych obrażeń.</p> <p>O kłamliwości tych wyjaśnień przekonuje nie tylko ich całkowita sprzeczność z prawdziwą relacją pokrzywdzonego, który rzeczowo i</p>	
--	-------------------------------	---	--

konsekwentnie  
wskazał na  
oskarżonego jako  
osobę, która  
zaatakowała go  
nożem ale również  
przejrzane przez  
prowadzącego  
postępowanie  
przygotowawcze  
nagrania  
monitoringu z  
kamer znajdujących  
się w pobliżu  
miejsca zdarzenia,  
na których widać  
oddalającego się  
oskarżonego  
natomiast na  
żadnym nagraniu  
nie widać aby  
wcześniej w  
jakimkolwiek  
kierunku ulicy, przy  
której doszło do  
zdarzenia, odjeżdżał  
jakikolwiek biały  
samochód zaś  
oczywiste jest, że  
gdyby taki pojazd  
faktycznie był to  
nie zniknąłby ani  
nie odleciał unikając  
zarejestrowania na  
kamerach..

Równie absurdalne  
było wyjaśnienia  
oskarżonego co do  
powodów oddalenia  
się z miejsca  
zdarzenia bez  
udzielenia pomocy  
pokrzywdzonemu,  
mimo, że widział  
jakoby inna osoba  
zraniła  
pokrzywdzonego. W  
świetle bowiem  
deklaracji, że jest

osobą spokojną, nie  
skorą do agresji  
czy przemocy i  
nie on zrobił  
krzywdę V., nie miał  
on jakichkolwiek  
racjonalnych  
podstaw do  
rzekomych obaw o  
pomówienie go o  
wyrządzenia  
krzywdy  
pokrzywdzonemu  
L., jeśli tego nie  
zrobił a jedynie  
udzielił mi pomocy  
po ataku innej  
osoby. Wyjaśnienia  
to było tym bardziej  
niewiarygodne, że  
oskarżony w ogóle  
nie wspominał aby  
na tle różnic w  
pochodzeniu jego  
oraz innych  
mieszkańców  
hostelu  
kiedykolwiek  
dochodziło do  
jakichkolwiek  
niesnasek.

Reasumując  
powyższe, sąd  
stwierdza, że wersja  
o napastniku, który  
nadjechał białym  
samochodem została  
wymyślona  
wyłącznie celem  
umożliwienia  
oskarżonemu  
uniknięcia  
odpowiedzialności  
za faktycznie  
popelnione  
przestępstwo i  
dlatego została ona  
oceniona jako

		całkowicie niewiarygodna.	
<b>1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU</b>			
	Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu.	Przy każdym czynie wskazać oskarżonego.	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej.			
Art. art. 148 § 1 k.k. „kto zabija człowieka podlega karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 8, karze 25 lat pozbawienia wolności albo karze dożywotniego pozbawienia wolności”;			
art. 13 § 1 k.k. ”odpowiada za usiłowanie, kto w zamiarze popełnienia czynu zabronionego swoim zachowaniem bezpośrednio zmierza do jego dokonania, które			

jednak nie  
następuje”

Zebrany w sprawie  
i oceniony w sposób  
wyżej opisany  
materiał dowodowy  
potwierdził  
zasadność zarzutu  
wedle którego V.  
G. chcąc zabić  
pokrzywdzonego V.  
L. zadał mu w  
sposób powtarzalny  
uderzenia noże w  
okolice nadbrzusza  
lecz zamierzonego  
celu nie osiągnął z  
uwagi na podjętą  
przez  
pokrzywdzonego  
reakcję obronna  
polegająca na  
chwyceniu ostrza  
noża i  
uniemożliwieniu  
zadania kolejnych  
uderzeń, po której  
to reakcji oskarżony  
zbiegł, powodując  
u pokrzywdzonego  
obrażenia ciała  
skutkujące  
naruszeniem  
prawidłowych  
czynności narządów  
ciała na czas powyżej  
dni 7.

Analizując kontekst  
zdarzeń  
bezpośrednio  
poprzedzających  
zajście tj. awanturę  
wywołaną przez  
oskarżonego, w  
której interweniował  
pokrzywdzony a w  
konsekwencji której  
V. G. został

wyrzucony z miejsca swojego ówczesnego zamieszkania o co winił właśnie V. L., o czym jednoznacznie świadczy sformułowana wobec niego oraz jego konkubiny groźba, odwetu zawarta w słowach „za 15 minut wrócę i będzie pizda”, jak również słowa wypowiedziane przez oskarżonego do pokrzywdzonego zaledwie sekundy przez wyjęciem noża i zadaniu pierwszego ciosu, że niepotrzebnie się wtrącał, sąd nie ma jakichkolwiek wątpliwości, że V. G. miał motyw do dokonanie czynu, który wdrożył w życie krótko potem.

Z kolei oceniając sposób działania oskarżonego, który najpierw wywabiwszy pokrzywdzonego z miejsca jego zamieszkania pod pozorem chęci rozmowy czy nawet, jak twierdzili niektórzy świadkowie przeproszenia pokrzywdzonego, wyprowadził go poza miejsce, w którym znajdowały się inne osoby, mogące potencjalnie



utrudnić czy wręcz  
uniemożliwić  
sfinalizowanie  
zaplanowanego  
czynu, prowadząc  
pozornie niewinną  
rozmowę z  
pokrzywdzonym w  
pewnym momencie  
wyciągnął z kieszeni  
nóż a następnie  
bardzo szybko zadał  
krótkie powtarzalne  
uderzenia w korpus  
pokrzywdzonego  
celując nim w  
nadbrzusze w  
obrębie którego  
znajdują się tak  
żywotne organy jak  
płuca, czy też serce  
człowieka chciał go  
zabić.

Uwzględniając  
opisany przez  
pokrzywdzonego  
sposób ataku,  
polegający na  
zadaniu w szybkim  
tempie coraz to  
kolejnych ciosów  
nożem we  
wspomnianą część  
ciała sąd nie  
ma jakiegokolwiek  
wątpliwości, że  
celem oskarżonego  
było spowodowanie  
możliwie  
największej ilości  
obrażeń, które  
spowodują zgon  
pokrzywdzonego.  
Zdaniem sądu  
wyłącznie podjęta  
przez  
pokrzywdzonego  
reakcja obronna,  
iście desperacka

polegająca na  
przechwyceniu  
dłonią ostrza noża  
napastnika,  
sprawiła, że  
oskarżony nie zadał  
kolejnych ciosów,  
które zapewniłyby  
ostatecznie  
skuteczność  
podjętego zamiaru  
uśmiercenia  
pokrzywdzonego.

W tym miejscu  
sąd wskazuje, że  
odmiennie od treści  
zarzutu przyjął, że  
oskarżony  
skutecznie zadał  
co najmniej trzy  
ciosy albowiem  
z treści zeznań  
pokrzywdzonego  
przed sądem jak  
również oględzin  
blizn na ciele  
pokrzywdzonego,  
wynika że dłuższa  
blizna w wyższej  
partii nadbrzusza  
w rzeczywistości  
jest pozostałością  
po co najmniej  
dwóch wkluciach  
noża tuż obok  
siebie, sprawiając,  
że blizna ta  
stanowi jeden ciąg.  
Wniosek ten sąd  
wywodzi również  
z długości blizny  
znajdującej w niższej  
części nadbrzusza  
pokrzywdzonego,  
która jest  
nieproporcjonalnie  
krótsza od tej  
znajdującej się wyżej  
i odzwierciedla

prawdopodobną szerokość użytego przez oskarżonego noża. Przyjęcie, że blizna w górnej części nadbrzusza powstałaby w wyniku jednego ciosu oznaczać musiałoby przyjęcie, że po wkłuciu nóż ten był przeciągnięty w bok orząc kilkucentymetrowe rozcięcie, co jednak byłoby niezgodne z konsekwentną relacją pokrzywdzonego co do sposobu działania oskarżonego.

Ustaleniu sądu nie przeczą bynajmniej ustalenia wynikające z dokumentacji medycznej dotyczącej pokrzywdzonego, z której wynika, że były dwie rany w obrębie nadbrzusza. Sąd ma bowiem świadomość, że dwie rany zadane jedna tuż obok drugiej wyglądać mogły jak jednak rana, tym bardziej, że zaopatrzenie medyczne następowało zażyciowo, wobec czego nie badano organoleptycznie jak wyglądają kanały drążenia ostrzem lecz zaopatrywano je zamykając źródło krwawienia.

Odcyfrowując zamiar podjętego przez oskarżonego działania sąd miał na uwadze zarówno wskazany już kontekst w jakim doszło do ataku tj. odwet za sytuację wyrzucenia oskarżonego z hostelu, o którą oskarżony ewidentnie winił pokrzywdzonego jak i przede wszystkim rodzaj użytego narzędzia, umiejscowienie, ilość i intensywność zadanych ciosów jak również zachowanie się po popełnieniu czynu. V. G. użył noża tj. narzędzia ze swej istoty niebezpiecznego w przypadku jego użycia przeciwko innej osobie z uwagi na możliwość zadania nim ran zarówno o charakterze kłutym jak i ciętym. Oskarżony noża tego użył w sposób nastawiony na zadanie ran kłutych, zaś uwzględniając cześć ciała w jakie ciosy skierował (nadbrzusze) skutkujących uszkodzeniem organów wewnętrznych takich jak płuca,

serce. Oskarżony użył noża którego ostrze było długości zdolnej do przeniknięcia powłok skórnych i penetrowania wgłąb ciała czego dowodzą odniesione przez pokrzywdzonego obrażenia w obrębie opłucnej. Nożem tym oskarżony dźgał pokrzywdzonego w sposób powtarzalny, w szybkim tempie, chcąc ewidentnie zadać jak najwięcej obrażeń w jak najkrótszym czasie, zanim pokrzywdzony zorientuje się co się właściwie dzieje. W tym zakresie działanie oskarżonego częściowo powiodło się albowiem dopiero po otrzymaniu trzeciego ciosu pokrzywdzony zrozumiał co oskarżony robi i wówczas podjął reakcję obronną., która, zdaniem sądu, uratowała mu życie. Uwzględniając beznamiętą konsekwencję działania oskarżonego, brak takiej reakcji z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością, spowodowałyby, że oskarżony

kontynuowałby  
klucie  
pokrzywdzonego do  
momentu, gdy  
oskarżony osunąłby  
się, lub gdy  
oskarżony uznałby,  
że obrażenia są  
na tyle masywne  
że pokrzywdzony  
nie przeżyje. Takie  
właśnie działanie  
przekonuje sąd o  
umyślności  
działania  
oskarżonego w  
zakresie zabójstwa  
pokrzywdzonego. V.  
G.wiedziała, że w  
podjęty sposób  
działania  
doprowadzi do  
śmierci  
pokrzywdzonego,  
jest bowiem wiedzą  
powszechną,  
przyswojoną z uwagi  
na wiek i stopień  
wykształcenia także  
przez oskarżonego,  
że zadawanie  
powtarzalnych ran  
kłutych w obręb  
ciała, w którym  
znajdują się organy,  
których uszkodzenie  
naraża człowieka na  
śmierć spowodować  
może zgon  
człowieka. Motywowany  
chęcią zemsty na  
pokrzywdzonym za  
krzywdę, jaka jego  
zdaniem spotkała go  
przez  
pokrzywdzonego,  
podjął takie  
działania, które  
miały doprowadzić

do zgonu  
pokrzywdzonego.

Także zachowanie  
oskarżonego tuż po  
popelnieniu  
przestępstwa-  
natychmiastowa  
ucieczka z miejsca  
zdarzenia bez  
jakiegokolwiek  
zastanowienia się  
nad stanem  
pokrzywdzonego,  
jednoznacznie  
dowodzi, że jego  
działanie zmierzało  
do uśmiercenia V. L..

Powyższe  
potwierdza, że  
oskarżony  
zachowaniem swoim  
wyczerpał zarówno  
znamiona strony  
przedmiotowej jak i  
podmiotowej  
przestępstwa z art.13  
§ 1 kk w zw. z art. 148  
§ 1 kk.

Uwzględniając  
natomiast fakt nie  
osiągnięcia  
zamierzonego przez  
oskarżonego celu a  
jednocześnie  
spowodowania  
swoim działaniem  
ustalonych obrażeń  
ciała, które biegły  
w sposób nie  
kwestionowany  
przez strony ocenił  
jako naruszające  
prawidłowe  
czynności narządów  
ciała  
pokrzywdzonego na  
okres powyżej dni

7, sąd przyjął, w ślad za zarzutem, że działaniem swoim w sposób zawiniony V. G. wyczerpał także znamiona występku z art. 157 § 1 kk, w kumulatywnej kwalifikacji ze zbrodnią usiłowania zabójstwa.

Sąd nie podzielił natomiast zapatrywania autora aktu oskarżenia o zasadności przyjęcia w kwalifikacji czynu zarzuconego/ przypisanego oskarżonemu także art. 160 § 1 kk, albowiem kwalifikacja ta jest pomijalna w przypadku zarzutu z art. 13 § 1 kk w zw. z art., 148 § 1 kk. gdyż usiłowanie zabójstwa innej osoby ze swej istoty jest zachowaniem zmierzającym do osiągnięcia skutku dalej idącego aniżeli narażenia człowieka na niebezpieczeństwo utraty życia bądź powstania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu i tym samym konsumującym przestępstwo narażenia z art. 160 § 1 kk.



	1.4. Warunkowe umorzenie postępowania			
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania.				
#	1.5. Umorzenie postępowania			
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania.				
#	1.6. Uniewinnienie			
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia.				
<b>1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</b>				
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Wskazać punkt z wyroku odnoszący się	Przytoczyć okoliczności.	

		do przypisanego czynu.	
V. G.	1.	1.	<p>Miarkując z kolei okoliczności dotyczące wymiaru kary wobec oskarżonego V. G. Sąd zważał, że podstawowym kryterium orzekania kary w ramach prewencji indywidualnej jest zgodnie z art. 53 k.k. przede wszystkim osobowość sprawcy, a w szczególności stopień jego zawinienia, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie po jego popełnieniu, a także relacja między charakterem popełnionego przez niego czynu, a potrzebami w zakresie świadomości prawnej społeczeństwa.</p> <p>Uznając zatem winę oskarżonego w zakresie przypisanego mu w wyroku czynu za wykazaną, Sąd przystąpił do wymierzenia</p>

oskarżonemu  
odpowiedniej i  
sprawiedliwej kary.

Jako okoliczności  
obciążające  
uwzględniono:

- bardzo wysoki  
stopień społecznej  
szkodliwości czynu,  
którego oskarżony  
się dopuścił –  
godzącego w  
najcenniejsze dobro  
prawne jakim jest  
życie człowieka

- wysoki stopień  
jego zawinienia  
wyrażający się na  
płaszczyźnie  
podmiotowej  
zamiarem  
bezpośrednim

- niskie pobudki  
kierujące działaniem  
oskarżonego,  
którymi była chęć  
odwetu za rzekomą  
krzywdę jaką  
spotkała  
oskarżonego z winy  
pokrzywdzonego,

-

Jako okoliczności  
łagodzące  
uwzględniono:

- wykonywanie  
pracy zarobkowej

- wcześniejszą  
niekaralność  
oskarżonego na  
terenie R.,  
jakkolwiek w toku  
jest postępowania

wobec oskarżonego  
o czyn z art. 279 § 1 l

Wyważając  
wszystkie te  
okoliczności sąd  
uznał, że karą  
adekwatną i  
zasłużoną będzie  
kara 10 lat  
pozbawienia  
wolności. Kara ta  
uwzględni z jednej  
strony liczne  
obciążające  
okoliczności samego  
czynu oskarżonego  
z drugiej zaś fakt,  
że szczęśliwie dla  
pokrzywdzonego,  
zbrodnia popełniona  
na jego szkodę  
zakończyła się na  
etapie usiłowania,  
nie powodując  
poważnych trwałych  
skutków dla  
pokrzywdzonego.  
Będzie ona, zdaniem  
sądu właściwą  
odpłatą za zło i  
bezprawie jakiego  
dopuścił się  
oskarżony ale  
również przestrogą  
dla niego aby  
nigdy nie powielił  
podobnego  
zachowania w  
przyszłości. Będzie  
także stanowiła  
właściwą przestrogę  
dla innych członków  
społeczeństwa przed  
rozstrzygnięciem  
swoich pretensji w  
podobny sposób,  
tym samym  
przyczyni się do  
pogłębienia

			<p>świadomości prawnej społeczeństwa.</p> <p>W ocenie sądu zawnioskowana przez oskarżyciela publicznego kara pozbawienia wolności uwzględniała jedynie jej element represyjny i odstraszający, pomijając jej element indywidualnoprewencyjny jak również nieliczonych wprawdzie ale istniejące okoliczności łagodzących po stronie oskarżonego..</p>
--	--	--	--

<b>1.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</b>			
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu.	Przytoczyć okoliczności.
V. G.	2	1	Z uwagi na stosowanie wobec V. G. w toku postępowania przygotowawczego a następnie sądowego środka zapobiegawczego w postaci jego tymczasowego aresztowania, sąd zgodnie z przepisem art. 63 § 1 kk, zaliczył ten czas na poczet podlegającej wykonaniu kary pozbawienia wolności

J. A.	3	1	<p>Wobec zgłoszenia przez rzecznika oskarżenia publicznego wniosku o zasądzenie na rzecz pokrzywdzonego zadośćuczynienia za krzywdę doznaną w związku z popełnionym na jego szkodę przestępstwem, sąd stosownie do przepisu wskazanego w punkcie 3 wyroku, zadośćuczynienie takie zasądził, uznając, że wnioskowana przez oskarżyciela publicznego kwota jest adekwatna do stopnia krzywdy doznanej przez pokrzywdzonego wskutek zamachu na jego życie.</p>
J. A.	5 (powinno być 4)	1	<p>Mając na uwadze, że oskarżony korzystał z pomocy ustanowionego mu z urzędu obrońcy, którego wynagrodzenia, nie uiścił nawet w części, sąd zasądził wynagrodzenie to od Skarbu Państwa uwzględniając ilość terminów rozprawy, oraz stawkę wynikającą z rozporządzenia ministra sprawiedliwości o opłatach adwokackich, dostrzegając brak racjonalnego uzasadnienia dla nierównego traktowania w zakresie wynagrodzenia obrońców ustanowionych z urzędu oraz tych wyznaczonych z wyboru.</p>

<b>1.6. Omówienie innych zagadnień</b>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę.</p>			
<b>7. Koszty procesu</b>			
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.	
V. G.	6 (winno być 5)	Mając na uwadze, że oskarżony nie posiada żadnego majątku, z którego byłby w stanie uiścić koszty niniejszego postępowania, sąd zwolnił go z tego obowiązku.	
<b>1.1 Podpis</b>			
Sędzia Renata Żurowska sędzia Piotr Kurczewski			